

कारंडवादिभिः पक्षिभिः वल्गुयथातथाकूजितम् ॥ ४३ ॥ हरिणादिभिर्वृतम् तत्रक्रोडः सूकरः श्वावित् शल्लुकः मर्कटः तद्विशेषागोपु
च्छाः हरिर्वानरः सिंहोवा नाभिः कस्तूरीमृगः ॥ ४४ ॥ हुनः हुताशनो ब्रह्मचारियोग्योयेन ॥ ४५ ॥ उपायु रूयोगोयस्यतेनवपुषाविद्योतमान
म् ॥ ४६ ॥ तस्य भगवतो व्याहृतं भाषणमेव अमृतकला अमृतमयस्य चंद्रस्य कला तन्मयं पीयूषं तस्य श्रवणेन च नातिक्षामं तपसा कृशं संतमप्यकृश
म् प्रांशुमुन्नतम् उपसंसृत्य समीपंगत्वामलिनंददर्शोतिपूर्वैव क्रिया अर्हते अनेनेति अर्हणं महारत्नं तत् असंस्कृतमनिर्णिक्तं यथा मलिनंदं दृश्यते तद्व

कारंडवैः प्लवैर्हंसैः कुरैर्जलकुक्कुटैः ॥ सारसैश्चक्रवाकैश्चकोरैर्वल्गुकूजितम् ॥ ४३ ॥ तथैव हरिणैः क्रोडैः
श्वाविद्रवयकुंजरैः ॥ गोपुच्छैर्हरिभिर्मर्कैर्नकुलैर्नाभिभिर्वृतम् ॥ ४४ ॥ प्रविश्य तत्तीर्थं वरमादिराजः सहात्म
जः ॥ ददर्श मुनिमासीनं तस्मिन् हुतहुताशनम् ॥ ४५ ॥ विद्योतमानं वपुषा तपस्युग्रयुजाचिरम् ॥ नातिक्षामं
भगवतः स्निग्धापांगावलोकनात् ॥ ४६ ॥ तद्व्याहृतममृतकलापीयूषश्रवणेन च ॥ प्रांशुं पद्मपलाशाक्षं जटिलं
चीरवाससम् ॥ उपसंसृत्य मलिनं यथाऽर्हणमसंस्कृतम् ॥ ४७ ॥ अथोदजमुपायातं नृदेवं प्रणतं पुरः ॥ सपर्य
यापर्यगृह्णात्प्रतिनंदानुरूपया ॥ ४८ ॥ गृहीतार्हणमासीनं संयतं प्रीणयन् मुनिः ॥ स्मरन् भगवदादेशमित्या
ह श्लक्ष्णया गिरा ॥ ४९ ॥ नूनं चक्रमणं देवसतां संरक्षणाय ते ॥ वधाय चासतां यत्त्वं हरेः शक्तिर्हि पालिनी ॥
॥ ५० ॥ योर्केद्वर्गौ द्रवायूनां यमधर्मप्रचेतसाम् ॥ रूपाणि स्थाना अधत्से तस्मै शुक्लाय ते नमः ॥ ५१ ॥ नयदा
रथमास्थाय जैत्रं मणिगणार्पितम् ॥ विस्फूर्जच्चंडकोदंडोरथेन त्रासयन्नघान् ॥ ५२ ॥

तु ॥ ४७ ॥ उदजं पर्णशालां प्राप्तम् पुरःपादसमीपे प्रणतम् आशीर्भिरभिनंद्य सपर्यया पूजया प्रत्यगृह्णात्सत्कृतवान् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ते चक्रम
णं पर्यटनं हियस्मात् ॥ ५० ॥ मनुस्थं विष्णुं प्रणमति य इति स्थाने तत्तत्कार्यावसरे शुक्लाय विष्णवे ॥ ५१ ॥ नयदेति पंचानामयमर्थः यद्यपि धर्म
क्षार्थम् सर्वतः पर्यटतस्तव प्रसंगादप्यागमनं संभवति तथाऽपि विशेषकार्यं चेदस्ति तत्कथ्यतामिति जैत्रं जयप्रदम् मणिगणा अर्पिता यस्मिन् तं रथ
मारुह्य त्वं यदा भुवो मंडलं न पर्यटसि तदा सेतवो भिद्येरन्निति त्रयाणामन्वयः विस्फूर्जन्नादं कुर्वत् चंडकोदंडधनुर्यस्य ॥ ५२ ॥